

АНДРІЯКА Микола Іванович (24. 01. 1905, м. Прилуки, нині Черніг. обл. — 1977) — живописець. Заслужений художник РРФСР (1968). Член СХ РФ (1939). Від 1923 — у Москві: працював на заводі «Червоний пролетар», навч. 1926–29 у худож. студії Д. Кардовського на робітн. факультеті мистецтв. Закін. Ленінгр. АМ (нині С.-Петербург, 1937; майстерня А.

Савінова). Від 1939 (з перервою) — викладач, дир. Моск. худож. школи. Під час 2-ї світової війни — політрук стрілец. роти, командир взводу розвідки. Бойові нагороди. 1943–45 — художник армій. і фронт. газет (зокрема «За честь Родины», 1944–45). Працював 1947–52 у студії військ. художників ім. М. Грекова. Автор завіси «Москва» (Будинок офіцерів у Відні, 1946), діорами «Форсування Дніпра військами Радянської Армії» (1949), співавтор панорами «Сталінградська битва. Розгром німецько-фашистських військ під Сталінградом» (1950). Основна галузь — станк. живопис, жанри — портрет і пейзаж. Учасник мистецьких виставок. Персон. — у Москві (1947). Окремі полотна зберігаються в Прилуц. краєзнав. музеї.

Основні твори

«Сінокіс», «Коні», «М. Щорс» (усі – 1937), «Прага. Карлів міст», «Зенітка біля райхстагу», «Ранок» (обидва – 1945), «Храм Василя блаженного» (1947), «Після дощу» (1957), «Жито дозріло», «Москва-ріка. Перші вогні» (обидва – 1963), «Осінь» (1974), «Рання весна. Чорна річка» (1977).

Л. М. Карпилянський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Андріяка Микола Іванович / Л. М. Карпилянський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22712>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).